

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.785 van 16 september 1998
in de zaak A. 70.180/X-6806.**

In zake : 1. Patrick BLONDEEL,
2. Tony GRILLET,
3. Hugo HEINKENS,
4. Christian PATTYN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten A. GITS en D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15,
2. de stad KORTRIJK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Beverlaai 10.

tussenkommende partij :

de Katholieke Universiteit Leuven,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick BLONDEEL, Tony GRILLET, Hugo HEINKENS en Christian PATTYN op 2 augustus 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het in het Belgisch Staatsblad van 7 augustus 1996 bekendgemaakte besluit van 20 mei 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 33/5, van de stad Kortrijk, "Researchpark" genaamd, bestaande uit een plan

van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met bijbehorende onteigeningstabel (aangegeven op één plandocument), tot gedeeltelijke wijziging van het bij koninklijk besluit van 8 maart 1966 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 33, "Kortrijk Zuid-Oost" genaamd, van de stad Kortrijk, en van het besluit van 12 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Kortrijk waarbij eerstgenoemd plan wordt aanvaard;

Gelet op het arrest nr. 68.566 van 1 oktober 1997 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de Katholieke Universiteit Leuven in het administratief kort geding wordt ingewilligd, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten en de bekendmaking van het arrest worden bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 6 mei 1997;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997 die de tussenkomst van de Katholieke Universiteit Leuven toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. MALUMGRE, die loco Advocaat M. van DIEVOET, verschijnt voor de eerste verwerende partij, en loco Advocaat B. VAN DORPE, voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers de ontvankelijkheid van de tussenkomst van de Katholieke Universiteit Leuven betwisten; dat zij de exceptie staven als volgt :

"Naar de mening van verzoekster beschikt de K.U.L. niet over het vereiste persoonlijke en rechtstreekse belang om tussen te komen in huidige procedure.

De loutere omstandigheid dat de bedrijven van het Researchpark zouden 'samenwerken' met de K.U.L. volstaat niet opdat een voldoende belang aanwezig zou zijn";

Overwegende dat de Katholieke Universiteit Leuven haar verzoek tot tussenkomst niet steunt op haar samenwerking met de bedrijven van het researchpark, maar op artikel 4, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van researchparken en incubatie- en innovatiecentra dat bepaalt dat aan de Katholieke Universiteit Leuven, afdeling Kortrijk, een contingent van 10 ha voor de ontwikkeling van een researchpark wordt toegewezen; dat de belangen van de Katholieke Universiteit Leuven worden beïnvloed door het

tussen te komen arrest; dat haar tussenkomst ontvanke-
lijk is; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekers onmiddellijke
geburen zijn van het gebied dat door het bestreden
bijzonder plan van aanleg wordt beheerst; dat zij een
eerste middel aanvoeren dat luidt als volgt :

"Eerste middel : Het wijzigingsplan 'Researchpark'
steunt op een Gewestplanwijziging, genomen in strijd
met artikel 3 par. 1 van de gecoördineerde wetten op
de Raad van State - Toepassing van artikel 159
Grondwet - schending van artikel 16 Stedebouwwet en
van het Gewestplan Kortrijk

1. Het wijzigingsplan 'Researchpark' steunt op het
gewijzigde gewestplan Kortrijk en meer in het bijzon-
der op het Besluit van de Vlaamse regering
d.d. 14 december 1994 houdende vaststelling van een
gedeelte van het Gewestplan Kortrijk op het
grondgebied van de gemeenten Anzegem, Harelbeke,
Kortrijk, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem en
Zwevegem.

In de tweede bestreden beslissing wordt trouwens
expliciet gerefereerd naar het Besluit van
14 december 1994.

2. Welnu, het is door het Besluit van 14 december
1994 dat een aanvullend stedebouwkundig voorschrift
wordt toegevoegd in het Gewestplan Kortrijk, met name
dat van 'Wetenschapspark' (artikel 7), zonder dat dit
bestemmingsvoorschrift voorkomt in de bepalingen van
het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting
en de toepassing van de Ontwerp-Gewestplannen en
Gewestplannen.

(...)

Het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift
'Wetenschapspark', zoals het wordt vastgesteld met
besluit van 14 december 1994, heeft, zoals alle
voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens
artikel 2, par. 1 van de wet van 29 maart 1962
houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en
van de Stedebouw, verordenende kracht. Het besluit
van de Vlaamse regering dat hieraan bindende kracht
verleent, moet, krachtens artikel 3 par. 1 van de
gecoördineerde wetten van de Raad van State, buiten
het met bijzondere redenen omklede geval van hoog-
dringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed
advies van de afdeling wetgeving van de Raad van
State worden onderworpen.

In casu is aan deze pleegvorm niet voldaan. De
loutere verwijzing naar de 'dringende noodzakelijk-
heid' kan niet volstaan om het ontwerp van besluit
niet aan het advies van de afdeling wetgeving van de

Raad van State te onderwerpen. Immers is de ingeroepen 'dringende noodzakelijkheid' niet met bijzondere redenen omkleed.

4. Aldus is het aangevochten wijzigingsplan 'Researchpark' gegrond op een onwettig gewijzigd gewestplan en daarom ook zelf door een onwettigheid aangetast.

(...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het aanvullend voorschrift "wetenschaps-park" beperkt is "tot enkele percelen die het voorwerp van de wijziging uitmaken (en) een individuele situatie (betreft) en geen algemene draagwijdte (heeft) (en in geen geval kan) beschouwd worden als een fundamentele afwijking van de bepalingen van voormeld K.B. d.d. 28.12.1972 (en dat) de dringende noodzakelijkheid (...) een afwijking van de adviesverplichting rechtvaardigde";

Overwegende dat de tweede verwerende partij die stelling bijvalt;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

"(...)

Besluiten van de Vlaamse Regering die niets anders doen dan op de gewestplannen specifieke zones te voorzien voor wetenschaps- of researchpark, als mogelijk gemaakt door de besluiten van 19 mei 1993 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijfsterreinen van lokaal of regionaal belang, en met een specifiek statuut, en de industriële centra en gebouwen en 6 juli 1994 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van de researchparken en incubatie- en innovatiecentra hoeven mitsdien niet nog eens voor advies te worden voorgelegd, noch dient de niet-voorlegging voor advies met redenen omkleed te zijn, vermits voor de basisbesluiten aan die formaliteit werd voldaan. In elk geval hebben de verzoekende partijen het eventueel niet voldoen van de basisbesluiten aan die formaliteit, of het niet wettelijk voldoen eraan, niet als afzonderlijk middel aangevoerd, wat zij thans niet meer op ontvankelijke wijze zouden kunnen doen.

Dat het besluit van 14 december 1972 (lees 1994) verwijst naar 'de dringende noodzakelijkheid' is mitsdien terzake rehtens niet dienend, althans voor zover het ter hoogte van de campus KULAK in een wetenschapspark voorziet, nu zulk bestemmingsgebied in het alsdan geldend positief recht geenszins nog een nieuw en ongekend bestemmingsgebied was.

(...)"

Overwegende dat het bij besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1994 gewijzigd koninklijk besluit van 4 november 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Kortrijk, het gebied begrepen binnen de grenzen van het thans bestreden bijzonder plan van aanleg bestemt tot "wetenschapspark"; dat het gewestplan volgend aanvullend voorschrift bevat :

"Een wetenschapspark is bestemd voor de vestiging van innoverende bedrijven en laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op fundamenteel en/of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en/of hogescholen.

Bij de inrichting van het gebied zal ten zeerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. Het parkkarakter, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone, enz... worden vastgelegd in een ruimtelijk uitvoeringsplan voordat het gebied kan worden ontwikkeld";

dat het ten deze bestreden bijzonder plan bedoeld wetenschapspark inricht; dat het park wordt verdeeld in een zone 1, bestemd voor researchgebouwen, een zone 2 bestemd voor een innovatie- en incubatiecentrum, een zone 3 bestemd voor kantoren, diensten en wonen en voor het overige in zones voor parkaanleg, bufferzone en tuinen;

Overwegende dat niet betwist wordt dat het aangevochten bijzonder plan van aanleg verwijst naar en toepassing maakt van het besluit van de Vlaamse regering

van 14 december 1994 houdende vaststelling van een gedeelte van het Gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Anzegem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem en Zwevegem en dat het beredeneerd advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State over bedoeld besluit niet werd ingewonnen; dat evenmin wordt betwist dat de hoogdringendheid, zo zij al werd ingeroepen, in de aanhef van bedoeld besluit niet met bijzondere redenen is omkleed;

Overwegende dat het aangehaald aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "wetenschapspark", zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verordenende kracht bezit; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partij betoogt, de verwijzing naar bedoeld bestemmingsvoorschrift "wetenschapspark" in besluiten houdende de subsidiëring of de erkenning van researchcentra, die dan wel met inachtneming van voormeld artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zouden zijn vastgesteld, niet dienend is, al was het maar omdat in dat soort besluiten het bestemmingsvoorschrift zelf geen onderwerp is van het beredeneerd advies; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 20 mei 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 33/5, van de stad Kortrijk, "Researchpark" genaamd, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met bijbehorende onteigeningstabel (aangegeven op één plandocument), tot gedeeltelijke wijziging van het bij koninklijk besluit van 8 maart 1966 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 33, "Kortrijk Zuid-Oost" genaamd, van de stad Kortrijk, en van het besluit van 12 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Kortrijk waarbij eerstgenoemd plan wordt aanvaard.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste bij artikel 1 vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zestien september
1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.